

ת"פ 30171/01/17 - מדינת ישראל נגד משה רואי שרם

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

19 יולי 2018

ת"פ 30171-01-17 מדינת ישראל נ' שרם

מספר פל"א 367168/2016

לפני כבוד השופטת דנה אמיר

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

משה רואי שרם

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד יניב זוסמן

ב"כ הנאשם עו"ד דוד ונטורה

הנאשם בעצמו

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

מובהר לב"כ הנאשם כי גזר הדין יסתמך על המימצאים שנקבעו בהכרעת הדין ועליהם בלבד ואין מקום לטענה לפיה החבלות אינן חבלות של ממש בשלב זה של ההליך.

ניתנה והודעה היום ז' אב תשע"ח, 19/07/2018, במעמד הנוכחים.

דנה אמיר, שופטת

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

עמוד 1

לאחר ניהול הוכחות הורשע הנאשם במפורט בכתב האישום, ביצוע עבירה של תקיפת זקן הגורמת חבלה של ממש לפי סעיף 368 (ו)(א) לחוק העונשין תשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין"). כפי שנקבע בהכרעת הדין ומפורט בכתב האישום, הנאשם השכיר למתלון דירה ברחוב תל אביב (להלן: "הדירה"). המתלון ורעייתו עזבו את הדירה שלושה חודשים לפני מועד סיום חוזה השכירות ושבע לפני מועד האירוע המפורט בכתב האישום. התרחש על רקע סכסוך כספי בין הנאשם למתלון, במסגרתו טען הנאשם כי המתלון גרם לו לנזקים כבדים לדירה.

במועד הרלוונטי, 22/8/16 בשעה 11:35 או בסמוך לכך הגיעו המתלון ובנו מ לדירה, משכנסו לדירה סגר הנאשם את הדלת החל לקלל את המתלון ומ, הרים ידו ונתן מכה לנברשת וכתוצאה מכך עפו ממנה זכוכיות. בנוסף תקף הנאשם את המתלון שלא כדין בכך שהיכה בו במכת אגרוף בראשו וסטר לו בפניו. כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרמו למתלון סימני אדמומיות בראשו ובלסתו (ת/8) ועל פי התעודה הרפואית אשר הוגשה הייתה למתלון רגישות באזור הטמפוראלי שמאל ובלסת התחתונה מצד ימין (ת/2).

בעת טיעוני לעונש הפנה ב"כ המאשימה לערכים המוגנים אשר נפגעו ממעשיו של הנאשם ולחומרת העבירה הנדונה שעניינה בתקיפת זקן. בשים לב למשמעות פגיעה בבטחונם ובשלימות גופם של קשישים. כך ציין כי בגין עבירה זו מורה המחוקק לבית המשפט לגזור עונש מאסר שלא כולו על תנאי למעט אם מוצא להימנע מכך מטעמים מיוחדים שיירשמו. עוד טען כי במקרה דנן המדובר בפגיעה משמעותית בערכים המוגנים ואף הפנה לענישה הנוהגת ולפסיקה ועתר כי ייקבע מתחם שבין 6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר בפועל. ב"כ המאשימה ציין וטען כי הנאשם זיהה פוטנציאל לניצול אדם קשיש עת קבע עם המתלון בדירה ולא צפה שהמתלון יגיע יחד עם בנו למקום ולמעשה ניסה לסחוט ממנו כסף שאינו מגיע לו. כן הפנה לתמונות ביחס לנזקים שנגרמו למתלון. משהגיע המתלון למקום ביחד עם בנו, השתבשו תוכניותיו של הנאשם והוא העלה את רף האלימות בו נקט ותקף את הנאשם.

ב"כ המאשימה הפנה לכך שהנאשם לא נטל אחריות על מעשיו ועוד ציין באשר לנזק למתלון כי המדובר בנזק שהוא מעבר לנזק כספי הכולל גם חבלות נפשיות משמעותיות והפנה להצהרות נפגעי העבירה אשר הוגשו עת/1 ועת/2 על ידי בנו של המתלון והמתלון.

בנסיבות אלה עתר למקם את הנאשם ברף התחתון של המתחם אך לא בתחתיתו ולגזור עליו עונש שלא יפחת מ - 7 חודשי מאסר בפועל, לצד פיצוי משמעותי למתלוננים, כך שהפיצוי למתלון י לא יפחת מ- 15,000 ₪ והפיצוי לבנו מ לא יפחת מ- 5,000 ₪, לצד מאסר על תנאי וקנס.

ב"כ הנאשם בטיעוניו טען תחילה כי החבלות הנטענות אינן בגדר חבלה של ממש אך הבהרתי כי אין מקום לטיעון זה במסגרת הטיעונים לעונש ולאור הקביעות בהכרעת הדין המבוססות בין היתר גם על סיכומי הצדדים. ביחס לנאשם הפנה לכך שהנאשם בן 45 בעל עבר פלילי שאינו מן העניין ואינו משמעותי ואף התיישן. לטענתו המדובר באיש משפחה נורמטיבי העובד למחייתו ומנהל חיים ללא רבב ועצם ההרשעה יש בה כדי להוות עונש משמעותי עבור הנאשם. ב"כ הנאשם הפנה לסכסוך הכספי בין הנאשם למתלון והגיש את נע/1, פסק דין שניתן על ידי בית משפט השלום בראשל"צ ביחס לאותו סכסוך כספי הנוגע לסורגים ולמצבה של הדירה בעת שהמתלון ורעייתו עזבו אותה.

ב"כ הנאשם הפנה לכך שתגובתו של הנאשם לסירובו של המתלון לשלם את אשר הוא חייב הייתה קיצונית, וזאת ביחס

לעובדות שאינן שנויות במחלוקת, אותה התלהמות, צעקות וניבולי פה במעמד האירוע. והנאשם חש צער על הדברים. ב"כ הנאשם חזר וטען כי נגרמו למתלונן נזקים מינימאליים והפנה לפסיקה ובין היתר ת"פ 16479-08-11 שם בגין שלל עבירות הכוללות תקיפת זקן נגרמו על נאשם צעיר בגילו שישה חודשי עבודות שירות, כשביחס לחלק מהעבירות בעת ביצוען היה הנאשם קטין. בנסיבות אלה לטעמו על מתחם הענישה להתחיל מענישה צופה פני עתיד ועד לעונש של מאסר לריצוי בעבודות שירות. ולחילופין יש מקום לחרוג ממתחם הענישה. ב"כ הנאשם הפנה לנזק שייגרם לנאשם ככל שייאלץ להפסיק את עבודתו למשך תקופה, תוך שהפנה לנע/2 מכתב מאת מעסיקו של הנאשם ואף הפנה לכך שרעייתו של הנאשם איננה עובדת (נע/3). כן ציין כי מאז ביצועה של העבירה חלפו כשנתיים, מאז אותו אירוע וחרף אותו חשש נטען של המתלוננים - הצ'קים של המתלונן לא הגיעו לשוק האפור ואין כל טענה מסוג זה ואיש אף אינו רודף אחרי המתלוננים. לטעמו, למתלוננים אשם תורם שיש בו כדי להשליך באופן משמעותי על נסיבות ביצוע העבירה.

הנאשם בדבריו פירט כי אשתו סובלת מבעיה רפואית ועל כן אינה עובדת מזה 5 שנים. הנאשם הביע צער וחרטה על האירוע, על כך שהשתמש בשפה מכוערת וניבולי פה ואף ציין כי אילו היה המתלונן נוכח באולם היום, היה מבקש את סליחתו ומחילתו, והבהיר כי הוא מוכן לפצותו. עוד הבהיר כי הוא חושש מקשיים בקשר למקום עבודתו ככל שייאלץ להפסיק לעבוד למשך תקופה.

קביעת מתחם העונש ההולם נעשית לפי עקרון ההלימה, במסגרת זו נבחנים הערכים המוגנים אשר נפגעו, מידת הפגיעה בהם, נסיבות ביצוע העבירה והענישה הנוהגת. באשר לנסיבות ביצוען של העבירות וכפי שקבעתי בהכרעת הדין, הנאשם תקף את המתלונן שהוא יליד שנת 1945 ואף גרם לו לחבלה ממשית, על רקע סכסוך כספי בין הצדדים. עיינתי בנע/1 פסק הדין אשר ניתן ביחס לפיצוי כספי הנוגע לטענותיו של הנאשם כנגד המתלונן לנזקים לדירה בשל התקנת סורגים ומצבה של הדירה בו התקבלו מרבית טענותיו. הגם שאין בכך שטענותיו ביחס למצבה של הדירה נמצאו צודקות על ידי בית המשפט כדי להצדיק ולו במעט את התנהלותו בתקיפת המתלונן, יש בהן כדי ליתן רקע והסבר מסוים לסערת הרגשות בה היה מצוי הנאשם בעת האירוע ובוודאי שיש להביא עניין זה בחשבון בעת בחינת נסיבות ביצוען של העבירות. כאמור, אין בסכסוך כספי נטען כדי להוות הצדק לתקיפת המתלונן. אירוע התקיפה כפי שתואר הוא אירוע מכוער, הדורש העברת מסר ברור באשר לאיסור לשימוש באלימות לשם פתרון סכסוכים.

הערכים המוגנים אשר נפגעו ממעשהו של הנאשם הם שלומו ובטחונו של המתלונן. באשר לעבירה של תקיפת זקן הגורמת חבלה של ממש נקבע לא אחת כי המדובר בעבירה קשה הפוגעת בערך של הגנה על שלומם ובטחונם של קשישים, מפני מעשי אלימות אשר מופנים כלפיהם תוך ניצול חולשתם הפיזית. עוד יש לתת את הדעת לפגיעה בערך המוגן של ההגנה על כבודו של המתלונן אשר גם על פי תצהיר נפגע העבירה חש בושה ועלבון מכך שלא הצליח להגן על עצמו במעמד האירוע, תוך שתחושה זו משתלבת עם החשש מהזיקנה והשפעותיה. בראי המפורט לעיל ניתן לומר כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים במקרה דנן אינה מבוטלת, יחד עם זאת אין היא ברף הגבוה ביותר, וזאת אף בשים לב לחומרת החבלות שנגרמו שהגם שנקבעו כחבלות של ממש אין כאמור ברף הגבוה ביותר.

באשר למדיניות הענישה הנוהגת ב"כ המאשימה הפנה למספר גזרי דין:

ת"פ 46869-03-11, באותו מקרה דובר בתקיפת מתלוננת ילידת שנת 1933 ומשיכת תיק היד האישי שלה תוך שהנאשם נמלט מהמקום עם התיק ובו מסמכים אישיים, טלפון נייד וכסף. למתלוננת נגרמו נפחות וחתך בשפה.

המדובר במי שביצע את העבירות בהיותו בן 20 כלפי מתלוננת שאינה מוכרת לו כלל. הנאשם הודה והורשע. באותו מקרה נדון הנאשם לשישה חודשי מאסר לריצוי בפועל על דרך של עבודות שירות לצד מאסר על תנאי, לצד מאסר על תנאי, צו פיקוח שירות המבחן ופיצוי למתלוננת בסך ₪ 5,000.

עפ"ג 33883-11-13 בעקבות ת"פ 15959-01-10: באותו מקרה המדובר בנאשם אשר שכר יחידת דיור בחצר ביתה של המתלוננת וצילם את שתי נכדותיה כשהיה בגילופין. כשביקשה שיחדל דחף הנאשם את המתלוננת מספר פעמים וכתוצאה מכך נפלה ראשה נחבל בגזע העץ ולאחר מכן משך בידה בחוזקה. למתלוננת נגרמו פריקה קדמית של כתף יד ימין, שריטה בקרקפת וסימן אדום על הלחי. המתלוננת היא ילידת שנת 1929. הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות.

בית המשפט ציין כי יש להוקיע ולהביע סלידה מכל עבירת אלימות אך שבעתיים מאלימות המופנית כנגד זקן וקבע מתחם ענישה שבין שישה חודשי מאסר לבין 18 חודשים. לאור העובדה שהנאשם נעדר עבר פלילי וסובל מבעיות רפואיות ואף הירתמותו להליך טיפולי מצא בית לגזור את עונשו של הנאשם ברף התחתון של המתחם לשישה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות. הנאשם חזר בו מהערעור הפלילי שהגיש לעניין העונש.

ת"פ 48500-08-10 הנאשם יצא לטייל עם כלבו ללא רצועה ומחסום. במהלך ויכוח עם המתלונן ורעייתו, שלף הנאשם חפץ חד ודחף את המתלונן בכתפו ופצע אותו תוך שהוא גורם לו לחבלה המתבטאת בחתכים בשתי אצבעות ואף אחז בידה של רעייתו של המתלונן וגרם לה לשריטה בכף היד. הנאשם הודה והורשע. בגין כלל העבירות בהן הורשע הכוללות תקיפת זקן הגורמת חבלה של ממש, תקיפה סתם, אי קשירת כלב ואי שימת מחסום - נגזר על הנאשם עונש של שישה חודשים לריצוי בעבודות שירות, מאסר על תנאי, קנס בסך ₪ 1,000 ופיצוי בסך ₪ 10,000 למתלוננים.

ב"כ הנאשם הפנה כאמור גם הוא לשני פסקי דין האחד נוגע לעבירה של תקיפה סתם (ת"פ 42191-09-15) שם נקבע שבגין עבירה של תקיפה סתם מתחם העונש הוא בין מאסר על תנאי ועד מספר חודשי מאסר בפועל. בנוסף וכמפורט לעיל הפנה לת"פ 16479-08-11 שם בגין מגוון עבירות וצירוף תיקים הכוללות אף תקיפת זקן הגורמת חבלה של ממש, בכך שהנאשם נכנס לחנות בבעלות המתלונן, ביקש טובין מסוימים ופנה לצאת מהחנות מבלי לשלם עליהם, ולאחר שהמתלונן ביקש ממנו כי ישלם, תקף אותו הנאשם בכך שדחף אותו והפיל אותו ארצה. בית המשפט מצא במקרה זה להשית על הנאשם עונש לריצוי בעבודות שירות בשים לב לגילו ולעובדה שחלק מהעבירות בוצעו בהיותו קטין. על הנאשם נגזרו שישה חודשי מאסר בעבודות שירות לצד ענישה נלווית בדמות מאסר מותנה, קנס, פיצוי והתחייבות.

אני מצאתי להפנות לת"פ 33611-08-14 שם בגין עבירה של תקיפת זקן הגורמת חבלה של ממש ואיומים נקבע מתחם ענישה שבין מאסר קצר בעבודות שירות לבין 5 חודשי מאסר בפועל, על הנאשם, נעדר עבר פלילי אשר הודה והתקבל בעניינו תסקיר חיובי נגזרו 3 חודשי עבודות שירות, מאסר על תנאי, קנס בסך ₪ 10,000 ופיצוי בסך ₪ 5,000.

בשים לב לענישה הנהוגה המפורטת לעיל ותוך שנזכור כי נסיבותיהם של העבירות שונות בכל מקרה ומקרה ועל המתחם להתאים לנסיבות ביצועה של העבירה ואין המדובר בקביעת מתחם ביחס לסוג העבירה בלבד, מצאתי במקרה זה להעמיד את מתחם העונש ההולם ביחס לעונש המאסר בין מאסר לתקופה קצרה אותו ניתן לרצות בעבודות שירות ועד ל-14 חודשי מאסר בפועל.

באשר לנסיבותיו הקונקרטיות של הנאשם, כפי שציין ב"כ הנאשם, הנאשם הוא כבן 45, לחובתו עבר פלילי שעניינו אי קיום צו שהתיישן ואינו מן העניין, כך שלא יבוא בחשבון בגדר השיקולים ולבד מעבר זה לא הורשע מעולם בביצוע עבירה כלשהי. הנאשם נשוי, אב לשלושה קטינים, עובד מאז שנת 2011 בחברת בירמן עצים ופירזול וממלא תפקידו בהצלחה רבה ולשביעות רצונם המלא של מעסיקיו כמפורט בנע/2. רעיתו של הנאשם איננה עובדת, לדבריו לאור מצבה הרפואי ואף הוגש נע/3 המלמד על כך שמאז שנת 2017 איננה עובדת. אין ספק כי עונש של מאסר ככל שייגזר על הנאשם כעתירת המאשימה יכביד עד מאוד על רעיתו של הנאשם וילדיו הקטינים.

במקרה דנן אין מקום לחרוג לקולא או לחומרא מהמתחם שנקבע. יחד עם זאת, וחרף העובדה שהנאשם עד עתה לא נטל אחריות על מעשיו, יש מקום לשקול את העובדה שהנאשם מעולם לא ריצה עונש של מאסר בפועל וכן את השפעתו של ריצוי עונש מסוג זה על מי שנדרש לעשות כן לראשונה. מובן כי טיעון זה יכול להישמע בכל מקרה בו המדובר בפעם ראשונה בה נגזר עונש של מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח על נאשם, ובוודאי שלא יתקבל באופן אוטומאטי. יחד עם זאת, שיקול זה בנסיבות התיק דנן ובשים לב אף לעתירת המאשימה לעונש של 7 חודשי מאסר, הוא בעל משמעות.

הנאשם כאמור ניהל את ההליך ולא חסך זמן שיפוטי. מובן כי אין לזקוף לחובתו של הנאשם את ניהול ההליך, אך אין הוא זכאי לאותה הקלה שמגיעה למי שמודה ונוטל אחריות בהזדמנות הראשונה ואף חוסך מהמתלוננים את הצורך והקושי לעמוד ולהעיד. יחד עם זאת, בעת הטיעון לעונש הביע הנאשם צער וחרטה ואף ביקש להתנצל בפני המתלונן ולכך יש משמעות במסגרת השיקולים אותם יש לשקול בעת גזירת הדין.

נתתי דעתי להצהרות נפגעי העבירה. ובפרט להצהרת נפגע העבירה מטעם המתלונן אשר פירט את המכות הפיזיות שספג, את הכאבים שחש בחזה בעת האירוע ואת החרדה שחש מאז האירוע המתוארת בתצהירו כחרדה קשה שלדבריו טרם התאושש מהאירוע עד היום. לא צורפו כל אישורים רפואיים באשר לאותם סימפטומים המפורטים בהצהרתו, כך שכל אותם נזקים מתמשכים מפורטים אינם מבוססים. יחד עם זאת, בעת עדותו התרשמתי כאמור כי בעת האירוע נבהל עד מאוד ואף מתקבלת על הדעת תחושת הבושה והעלבון שחש בעת האירוע ואף נוכח גילו. כל אלה יבואו בחשבון בעת קביעת הפיצוי למתלוננים.

באשר להצהרת נפגע העבירה שהוגשה על ידי בנו של המתלונן - על פי המפורט בה המדובר באירוע טראומתי עבורו שכן היה עד לתקיפה כנגד אביו, באירוע המלווה במתח רב, במהלכו אף נפגע אביו פיזית. גם כאן קיים קושי לכמת ולהתייחס לאותם חששות וחרדות שמפרט בנו של המתלונן בסעיף 5 ובפרט הטיפול הפסיכולוגי אותו הוא מקבל, משלא הוצג כל אישור או אינדיקציה לאמור, אך גם תחושותיו אלה במידה שתימצא נכונה יילקחו בחשבון בעת קביעת הפיצוי וקביעת עונשו של הנאשם.

לאחר שנתתי דעתי לכל המפורט לעיל ואף לחלוף הזמן מאז ביצוע העבירות בשנת 2016 לחרטתו של הנאשם כפי שנשמעה היום כאמור, ולנסיבותיו האישיות, להיעדר עבר פלילי רלוונטי למעט אי קיום צו, מצאתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

1. מאסר בפועל לתקופה של 4 חודשים, שירוצה בדרך של עבודות שירות, בהתאם לחוות-דעת הממונה על עבודות השירות באתר "יד לשריון לטרון" בית שמש. הנאשם יתייצב במפקדת מחוז מרכז ביום

עמוד 5

19/8/18 שעה 8:00 לתחילת ריצוי עונשו. הובהרה לנאשם המשמעות של אי עמידה בתנאי עבודות השירות.

2. מאסר על תנאי למשך 7 חודשים, לתקופה של 3 שנים והתנאי שהנאשם לא יעבור את העבירה בה הורשע.

3. מאסר על תנאי למשך 6 חודשים, לתקופה של 3 שנים והתנאי שהנאשם לא יעבור כל עבירת אלימות כלפי הגוף על פי חוק העונשין.

4. פיצוי למתלונן, י ב שפרטיו בכתב האישום, בסך 5,000 ₪, אשר ישולם ב - 5 תשלומים חודשיים ושווים ורציפים, שהראשון בהם ביום 10/8/18. לא ישולם תשלום תעמוד יתרת החיוב לפירעון מיידי.

ככל שקיים כסף בפיקדון בקשר לתיק זה ובכלל זאת לתיק המעצר, ובכפוף לכל מניעה על פי דין - ישמש הסכום אשר הופקד לתשלום חלק מסכום הפיצוי שנפסק למתלונן י ב.

פיצוי למתלונן מ ב שפרטיו בכתב האישום בסך 1,000 ₪ אשר ישולם ב - 2 תשלומים חודשיים שווים ורציפים, שהראשון בהם ביום 10/12/18. לא ישולם תשלום - תעמוד יתרת החיוב לפירעון מיידי.

5. הנאשם יחתום על התחייבות בסך 8,000 ₪, להימנע במשך שנתיים מהיום מביצוע העבירה בה הורשע. לא יחתום הנאשם - יאסר לתקופה של 14 ימים. חתימה על ההתחייבות עד היום בשעה 16:00.

6. קנס בסך 800 ₪ או 10 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם בתשלום אחד ובאופן מיידי.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי בתוך 45 יום מהיום.

המזכירות תשלח עותק הפרוטוקול לממונה על עבודות השירות.

**ניתנה והודעה היום ז' אב תשע"ח,
19/07/2018 במעמד הנוכחים.
דנה אמיר, שופטת**